

نروژ

گردش به چپ، در یگانه

کشور نفت خیز اروپا

نتایج انتخابات ماه گذشته نروژ به سود اپوزیسیون چپ پایان یافت. حزب کارگر به رهبری جان اشتولنبرگ و متحدین آن، یعنی دو حزب سوسیالیست چپ و حزب مرکز توانستند 88 کرسی از 169 کرسی پارلمان را بدست آورند. جان اشتولنبرگ مبارزه انتخاباتی خود را بر محور بازسازی "دولت بهبودبخش" قرار داده بود، یعنی دولتی که به سود نیروی کار سمتگیری داشته باشد. ائتلاف "سرخ و سبز" که در این انتخابات به پیروزی رسید، اکنون پس از حدود 20 سال برای نخستین بار از اکثریت کافی برای تشکیل دولت برخوردار است.

از سوی دیگر "کیل مانژ بوندویک" نخست وزیر سابق نارضایتی خود را از نتایج انتخابات اعلام کرد. او که کشیش است شعار خود را "ارزش‌های اخلاقی" قرار داده بود. وی باید بزودی استعفايش را تقدیم "هرالد" پادشاه نروژ کند. تغییر دولت در نیمه اکتبر و پس از تشکیل پارلمان انجام خواهد شد.

تقسیم عادلانه ثروت

دولت قبلی نروژ و متحد غیررسمی آن "حزب ترقی" راست افراطی 81 کرسی در پارلمان آینده در اختیار خواهند داشت. اکثر احزاب راست در این انتخابات با شکستی جدی روبرو شدند، جز حزب ترقی که به تنهایی 37 کرسی در پارلمان آینده در اختیار خواهد داشت. اما این حزب مبارزه انتخاباتی خود را بر روی یک سلسله وعده‌ها در همه عرصه‌ها بنا کرده بود، از تثبیت بهای بنزین گرفته تا کاهش مالیات الکل یا لغو مالیات از بزرگراه‌ها و حذف سرعت گیر خیابان‌ها و غیره. چپ، درمقابل، خواهان تقسیم عادلانه تر ثروت در این کشور اسکاندیناو شد، کشوری که سومین صادرکننده نفت جهان است. ائتلاف چپ با انتقاد از کاهش مالیات بر سرمایه‌های بزرگ برعکس وعده داده است که بودجه بیشتری را صرف آموزش و پرورش، بهداشت و رسیدگی به سالمندان خواهد کرد. ادعاهای نخست وزیر سابق که برنامه ائتلاف چپ را "آزمون‌های ماجراجویانه" نامیده بود بر رای دهندگان موثر نیفتاد.

برنامه مشترک دولت ائتلافی

نروژ از افزایش بهای نفت سود برده، اما براساس آمار رسمی شمار فقرا در فاصله 2001-2003 نزدیک به 25 درصد افزایش یافته است. حزب کارگر که با 62 کرسی نیروی عمده دولت آینده خواهد بود، اکنون سرگرم مذاکره با متحدانش بر سر ترکیب کابینه آینده است.

چپ سوسیالیست، حزبی که از قدیم با ناتو (که نروژ عضو آن است) و اتحادیه اروپا (که نروژ عضو آن نیست) مخالف است، در برنامه اش به شدت از ایالات متحده انتقاد کرده و آن را تهدید عمده صلح جهانی می‌داند. این حزب همچنین مخالف ساخت مراکز حرارتی گازی است و آن‌ها را الوده ساز می‌داند.